

117609

~~Fra Martha Steines mѣr
 Oda~~

I anledning av at jeg i nær fremtid skal for retten på Voss fordi politiske motstandere og makthavere helt urettmessig søker å fremstille mig som nazist og landsviker - og da der i sakens anledning vil bli spørsmål om hva som er hedenskap og hva som er sann kristendom tillater jeg mig med nærværende henvendelse å forespørre om De vil la Dem tilkalle som sakkyndig for dette siste spørsmåls vedkommende?

Da det under politiets særlige beskyttelse her vårt drevet en ondartet agitasjon imot mig og Samfundspartiet i presse og radio for å oppagitere en stemning imot oss, og da der med alle midler vil sökes opp-pisket en forhåndsdom imot oss uten at vi får adgang til å svare, føler jeg mig ikke sikker på hva som vil kunne skje. Men ganske uansett hva der enn måtte skje med min person vil retten måtte ta saklig stilling til hva som er hedenskap og hva som er sann kristendom. Det er derfor kun som sakkyndig på det her omhandlede område jeg ber om adgang til å innkalte Dem som vitne og jeg håper innerlig at De ikke vil unnslå Dem men med glede benytte anledningen til å vitne for sannhetens hellige sak.

Som De sikkert kjenner til har jeg allerede i mange år stått i sterk opposisjon til statskirkens kristendom særlig hva angår kirkens indifferente holdning til alle kollektivismens spørsmål som de første kristne ikke var likegyldig for. I-følge mitt konfirmasjonslöfte som jeg avga i 1896 i Kristiansands Domkirke har jeg hele livet følt mig forpliktet til å söke å bevare troskapen imot Guds ord som jeg lærte fra min tidligste barndom hos min far Stiftsprovst J.H.H. Brochmann. (2. Tim. 3,15) Men hvis jeg mot min vilje og overbevisning virkelig skulle være blitt en vrangler eller en "falsk profet" så ønsker jeg intet heller enn å bli satt på riktig plass da stadig flere og flere mennesker både i Norge og utenfor

landets grenser har sluttet opp omkring min forkynnelse. Hvis jeg på den annen side har rett i at kirkens forkynnelse er avsporet kristendom og at folkenes hyrder verden over er sovnet bort fra lampehe, altså fra lyset fra Guds ord, da er dette jo intet nytt fenomen i kirkehistorien og da har jeg det stille håp at denne ~~reussak~~ - helt uansett domsresultatet forøvrig, ville kunne bety framgang for Guds rikes seir på jorden hvis der finnes kristne som vil ta del i kampen. Jeg ber Dem derfor ikke å henlegge denne min henvendelse eller å overse den, men å ta saklig stilling til hva jeg nedenfor anfører og til de tilsist resymerte spørsmål.

I. Hva min lære i sine aktuelle hovedtrekk går ut på:

- 1.) I det av mig stiftede Samfundsparti hveder vi at det var statshedenskapen (altså ikke kristendommen) i den tyske statskirke som förte hele det tyske folk opp i de store katastrofer 1914/18 og 1933/45. Og vi hevder at det norske (og andre) folk nettop nå ubevisst og ufrivillig går med raske skritt mot en tilsvarende tragisk folkeskjebne og kulturkatastrofe som det tyske folk, såfremt ikke forholdet mellom statshedenskapets penge-fetisjisme (billeddyrkelse) og klassisk hedenske dyrkelse av staten som molok snarest mulig blir behörig tatt opp til undersökelse og oppklaring.
- 2.) Vi hevder at den Gudsforlatte offentlige uetterrettelighet og urettferdighet under kristendommens etikett som vi daglig möter i presse, kringkasting, politikk og offentlig diskusjon, foruten å være åpenbar strid med det 8de bud, tillike er et storstilet (omenn ufrivillig) forsök på å holde livets og sannhetens hellige Guddom for narr og således også en systematisk overtredelse av 1ste og 2det bud i Luthers katekismus. Vi hevnder derfor at fölgene herav hel ler ikke kan eller vil utebli om overtredelsene skal fort sette. Livets Gud tåler ikke höytid, lögn - og urettferdig het. Es. 1,12.

(Det skulle her antagelig være unödvändig å nevne eksempler, som avisenes omtale av Martha Steinsviks og redaktör Fane bust's avslöringer som myndighetene ikke tör se i öynene, eller typografenes overgrep mot "Samfundsliv" på helt urettmessig grunnlag og under helt falske foregivender..

Eller la mig nevne som eksempel den systematiske bakvaskelse av mig personlig mens politiet har sörget for munnkurv på

mig og omhyggelig tilbakeholdt alt fra offentligheten som kunne tale i min favör.

Kan et lite folkesamfunds fremtid gjenreises og sikres på organisert uetterrettelighet under skinn og navn av kristendom?

Der' forsøkes i press og radio av politiske motstandere under politiets beskyttelse å opp-piske en på helt falsk grunnlag oppagittert stemning imot mig og Samfunds-partiet fordi vi hensynslöst har villet kaste sannhetens lys over årsakene til alle de offentlige villfarelser og utskeielser. Vil kirken tie og samtykke til alt dette?)

- 3.) Vi hevder at fenomenene som ökonomiske interessemot-setninger, "problemdannelser", klassekamp, offentlig forestillelse, (Es. 3,9)- politisk komediespill, omgåelse av sannheten og til sist verdenskrigen om oppdiktede ökonomiske interessemotsetninger, altsammen ifölge Guds ord kan föres tilbake til fiktivökonomien, Es.9,16-20, eller til "dansen om gullkalven", 2 Mos. 32,27, altså sosiale forhold som de resp. kristkirker i våre dager later som om ikke angikk dem. Vi hevder i motsetning til statskirkens offisielle lære om "religion" og "ond vilje" at de lo bud inneholder det elementære grunnlag for all sosial sunnhet, offentlig renslighet og for sam-fundslivets vitale trivsel, og at myndighetene og dags-pressen ved å ignorere enhver elementær sosial mental-hygiene hjemkaller livets egne dynamiske og autonome straffedom over vårt folk.

Vi hevder i Samfundspartiet at religion så langt fra er et privatliggende at det tvertom er et folks forhold til lyset og sannheten som blir og må være det skjebne-bestemmende.

Hva sollys og mörke betyr for planterikets liv eller död, betyr livssannhet og livslögn för folkesamfundene. Jeg vil her innskyte at när mange pleier å klage över mitt egenartede språgbruk eller över den terminologi som jeg bruker da ber jeg Dem ta i betraktning at dette henger sammen med at kirken ikke pleier å tenke kollektivistisk d.v.s. å se selve det levende samfund her på jorden som en faktisk eksisterende, levende organisme, og som noget som i höyeste grad er underkastet det evige organisatörskaps livs

lovmessighet. Det er altså det kollektivistiske språg-bruk hos mig man ikke forstår fordi man i vår tid over-ser Guds ords kollektivistiske språgbruk.

Men Jesus skrev i sand da han talte til menneskene og denne lære om at det er livsbilledet eller livslyset som er det skjebnest-stemmende blir alltid glemt av menneskene som derfor tror at det dreier sig om makt og god vilje. Ingen er mere bevisste enn de tvinges til å være. Menneskene vil av naturen leve i illusjon og drömmeliv, nytt lys virker alltid sårende fordi enhver mener å ha den rette tro. Det vekker mindre ulystfölelse å dö enn å måtte skifte livssyn.

- 4.) I nöye tilknytning til hva som foran er sagt hevder vi eksempelvis at troen på "organisasjonsmakt", "statsmakt", "pengemakt", "våpenmakt" og "viljesmakt" er "religion" fullt like meget som troen på åndsmakt og på lysets ny-skapende og gjenfödende makt. Det hörer bare djevelens store forestillelerkunster til å kalle noe for religion og den ubevisste og ukontrollerte molokdyrkelse og billeddyrkelse for "politikk".

Vår tids falske maktlære er en falsk "proletarfilosofisk" religion som ikke kan eller bör stå mer uimotsagt.

Eksempelvis nevner vi at fenomener som Quislings forrederi-sak, Osloispens: "Folkedommen over N.S." - "Isfronten" - borgerkrigen som kalles for "Landsviksaken" osv. aldri ville kunne finne sted såfremt lyset fra Guds ord hadde vært folkets og dets veilederes virkelige eie og rettesnor.

Matt. 6,22-24. Matt 7,16-20, 12,33, Johs. 15,1-5 osv. Det vi opplever er resultatet av vår samtids formörkede åndsliv. Alle er barn av sin tid.

Ifölge Kristi lære er samhold, fred og gjensidig respekt og kjærighet det sikre kriterium for kristent samfunds-liv. Johs. 13,35. Vi hevder derfor at når det norske folk har splittet sig i enfoldig begeistring for russisk, tysk og engelsk avgudsdyrkelse, da er denne splittelse av den norske folkesjel et likeså sikkert bevis på at både åndsliv og sjelepleie i Norge er blitt tomme fraser uten real-innhold etterat folkets skoler, læreanstalter, kirker og hele folkeveiledningen er blitt overtatt og omskapt i det formörkede og gudsforlatte statshedsenskaps klassisk akademiske bilde. Å flykte fra døne bitre erkjennelse er å for-

berede sitt eget folkesamfunds undergang.

Kirkens "opportune" likegyldighet eller evnelöshet overfor realiteter som disse gjör det til enhver sann kristens plikt å si tydelig fra. Det var nettop kristkirkens utglidning i Tyskland som förte det tyske folk i ulykken. Vi tilstreber ingen personlige formål og kjenner ingen opportune hensyn ov rfor djevelen og alle hans gjerninger og alt hans vesen selvom han nå som för søker å dekke sig og søker å skjule sig bakenför fromt dagdrömmeni og religiös sensualisme. Sannhetens lys over landet, åpen ärlig åndskamp er vårt eneste formål.

En utallighet av mennesker sympatiserer med oss i sitt stille sinn, men lar sig skremme av sine fangevoktere eller forblinde av sine bekymringer og tör ikke ta kampen for nytt lys positivt opp.

Men i såfall vil det gå i Norge som i Tyskland. Gud er virkelighet og vil nå som för aldri i evighet la sig besnære eller overtale eller overliste av fremmede talemåter eller av diplomatiske skuespillerkunster. Livet idag krever den skjönne virkelighet av oss.

- 5.) Vi hevdet i Samfundspartiet at hr. Nygårdsvold's pasifisme var negativ og falsk fordi han ikke gikk inn for fred i sitt eget land og folk för han nedla det militære forsvar og hyklet,pasifisme. Vi mener at det nye positive forsvar er et åndelig forsvar og de mentale midler som verdens mentale Frelser lärer og demonstrerer og som er det eneste rasjonelle, effektive og riktige ifall vi som liten nasjon skal og vil kunne hevde oss i kampen mellom de store hedenske verdensrövere.
- 6.) Videre hevder vi at statskirkens voluntaristiske lärer er helt i strid med Jesu lärer. Luk. 13,24, Johs. 6,44 og 6,65. Når statskirken hevder at alle de store ulykker og kulturkatastrofer som hjemsöker våre dages menneskesamfund skal skyldes "egoisme", "ond vilje" og "ond lyst", da hevder vi at sådan lärer bare er den gamle farisæiske lärer opp igjen som Frelseren bestemt tok avstand fra. Matt. 23,4. Vi hevder at verden lever og handler i tåkelegging og mörke. Vi hevder at verdens veiledere og statsmenn er "idealist-er" som stort sett mener det godt, men som lever i en mer eller mindre bevissthetslös tilstand om hva de egentlig gjör og hvorfor de egentlig gjör som de gjör. Luk 19,42 -

INSTITUTT FOR NORSK
OKKUPASJONSHISTORIE

Vi mener at det er usannsynlig og utenkelig at lederne av alle de forskjellige partier skulle være onde vil-lende mennesker. Hvis de vil det onde da skjer det ubevisst i en tilstand av ufrivillig formørkelse og besettelse, som alt tidligere har vært sett i historien av samme slags.

Når man innenfor alle samfundets stridende grupper for oppdiktet vinnings skyld organiserer alle mot alle og slavebinder hele folket ved tvangsorganisasjoner og berøver folket alle fruktene av dets arbeide til fordel for en umettelig statsmolok som ruinerer alt og alle og som tilsist mobiliserer hele folkets arbeides avkasting for å myrde og drepe i millionvis, Johs. 10,10, samtidig som alle de som utfører dette åpent bekjenner at de føler sig omgitt av uløselige "problemer", da skjer der intet historisk nytt. Der skapes ikke et villet helvete. Men da triumferer satan som er selve villfarelsens ånd, fordi der er satt skjeppe over lysestaken og fordi folkets hyrder sover.

Vi hevder altså - i motsetning til presteskapet i sin almindelighet at verden nå som på Kristi tid drives av tankeløs tro (Matt. 13,15) og at årsaken til katastrofene i vår levetid likesom tidligere, er den bevisshetsløse tilstand som verdens mentale Frelser, Jesus Kristus, hevder i motsetning til jödedommen's ufrivillige og formørkede dömmesyke og autoriserte misforståelse av den menneskelige natur. Vi hevder (tildels i likhet med Freud) at det hele verdensbedrag har sin styrke i den ubevisste men velmente billeddyrkelse, og i det ennå u-kontrollerte fantasliv og driftsliv.

Hvor sårende og "salt" denne vår forkynnelse av Jesu same lære enn måtte føles for alle illusionister og drømmere, så er et oppgjör med den falske og misvisende voluntarisme ungåelig hvis vårt lille folkesamfund skal få en sjanse til å unngå helvetes dom. (Matt. 23,33.)

Hvis det virkelig var sannt hvad kirken lærer om den onde vilje og om villet synd, så måtte alle kirkehistoriens eksempler på kristelig vranglære og religiøst trangsyn og alle kirkens misgrep gjennem tidene skyldes virkelige djevler i geistlige embeder.

Men Gud være lovet at evangeliene lærer noe annet og motsatt, Selv inkvisisjonens fanatikere trodde selv at de gjorde Guds navn til heder og utførte Guds vilje. I det lengste vil og må vi derfor tro at også våre dages krigs-organisatörer må formode at det som de gjør er "naturnödvendig" og "formålstjenlig" og at det presteskap som bifaller og tåler våre dages mammonkultus umulig kan være sig fullt bewisst hvad de gjør. Vi vil ikke tro at Oslobispen ville det ende med sin "Folkedom over N.S." men at det han skrev skyldes formørket forstand og ukontrollerte effekter? Og da såkalt "Kristelig folkeparti" gikk inn for dödsstraf-fen og tok offentlig avstand fra Jesu lære i Matt. 5 og 6, og førte oss tilbake til Moselovens "Öye för öye og tann for tann" i åpenbar strid med Jesu ord, så kunne heller ikke dette skyldes ond vilje og ond lyst på annen måtte enn at både viljen og lystene måtte være dirigert av formørket forstand og av gamle kjente diabolske forestillinger om menneskenes natur. (Johs. 8,44-45.)

Når med andre ord våre dages verden har arbeidet sig bakover til en tilstand som i alle dele tydelig likner det gamle klassiske hedenskaps tilstander og menneskeofringer og andre töyleslöse folkefantasier, da kan dette umulig skje med menneskenes gode vilje, men kan kun forklares på den befriende måte (Matt. 9,36) som Jesus lærer oss i sitt glade budskap til oss og om oss. Johs. 3,11 og 4,22. Den tilstand hvor verden befinner sig stemmer alltid nöye med den hellige determinisme som alle de gamle profeter gir uttrykk for når de advarer imot mammonkultus og stats-molok. (f.eks. I.Sam.8.)

Vi benekter selvsagt ikke at der forekommer ond vilje og ond lyst blandt menneskene, men denne spiller en ganske underordnet og sekundær rolle i forhold til alle de gode og velmente tiltak og forfalskede idealer som er den drivende faktor i alle handlinger og beslutninger av betydning i alle formørkede perioder i menneskenes historie og i våre dages helvete.

Når et hus brenner kan det unntagelsesvis skyldes villet ildebrann, men i alt overveiende grad skyldes det uforsiktighet - f.eks. denne at husets beboere er sovnet fra lampene. Det er denne tilstand som karakteriserer både fortidens og nåtidens kultursammenbrudd, og som Frelseren ofte

kommer inn på i sine lignelser.

Derfor er Jesu lære og livsorientering ikke en tordenpreken over menneskelig ondskap, men en klage over tankeløshet, blind autoritetstro, formørket forstand og unnlatelse av å bruke sine åndsevner.

- 7.) Vi hevder at statssosialismen og kommunismen berør på en uhyrlig illusjon eller synkverving at de voksende statsbudgetter, lønnskampen, prispolitikken osv. kan gavne menneskene økonomisk eller skape større rettferdighet. Thi ethvert sannhetskjærlig og edruelig menneske må nå kunne innse at nøden, sulten og treldommen vokser omkapp med budgettene, og at allverdens tekniske fremskritt og oppfinnelser som skulle tjene menneskeheden til frigjørelse, drukner i statsmølakkens oppdiktede evne til å lyksaliggjøre menneskeheten, uten at statskirken foretar sig det aller ringeste for å undersøke forholdene og skape lys i mørket.

De politiske illusjoner som foran er nevnt, tjener til å spare menneskene for den ulystfølelse som er forbunnet med å innse sine egne feiltagelser, samtidig som illusionene lar sine tilhengere nyte en midlertidig tilfredsstillelse.

Det skulle ha vært helt unödvendig å peke på dette ifall folkets sjelehyrder hadde holdt sig våkne på sjeleforskingens område.

- 8.) Vi hevder altså at statens kirker og skoler i sin vilje er god, men i sitt vesen er formørket, foruten at vitenskapens akademiske livsbilleder er et falskt og misvisende livsbilleder. Man fornekter menneskets guddommelige natur og hellige privilegium på den ene side, og ser ganske bort fra åndslivets og driftslivets enorme risiko - ("fristelser") på den annen side, hvorfor verden forføres og villedes ganske som på Kristi tid. Frelseren sa ikke: "Ve verden for ondskap", men han sa: "Ve verden for forførelser". Matt. 18,7.
- 9.) Vi hevder at Jesu tre åndelige fiender, jødedommen (Kaifas), mysterievisdommen (Herodes) og statshedenskapet (Pilatus) har inntatt kristendommens plass, og at vi har å velge mellom omvendelse eller selvutslettelse ved atombomber under øvrighetens og geistlighetens bistand.-

Kirken ser og dømmer ikke kjødet og stiller store krav til kjød og blod om alle de mindre uvesentlige former for synd, mens kirken er døv og blind for de store folkelaster og lidenskaper som skyldes synd i ånd, og som i våre dager liktesom på Kristi tid brakte det jødiske kultursamfund til sammenbrudd.

Man avsiler myggen og sluker kamelen. Man forfölger de små private syndere for synd i kjød, men renkultiiverer den store kollektive massesynd i kollektivt åndsliv, for hvilken ingen tilgivelse er mulig.

lo.) Endelig hevder vi at sålenge den Luthersk evangeliske religion ifølge rikets grunnlov § 2 og 4 er og skal være statens religion, så plikter statens embedsmenn fra den laveste til den høyeste å etterlive og håndheve denne religion. Både Stortinget, Regjeringen, Kongehuset, Høyestett og domstolene plikter å håndheve og praktisere kristendommen, og slå ned på presse og radio og annen folkeveiledning som strider imot sannhetens hellige ånd, og som kynisk isenesetter avgudsdyrkelsen, de falske vitnespyrde, fortelsen av sannheten, pornokrati, avindsyke, organisert tyveri og andre töylesløsheter.

På disse premisser har jeg, undertegnede, svlagt mitt konfirmasjonslöfte i 1896 og min troskapsed til Kongen som vernepliktig i 1905.- Hvis kirkens ansvarshavende vil undra sig sine plikter i så henseende, og derved före vårt folk tilbake til hedenskapens fattige og skröpelige hedenske barnelårdom, da anser vi tidspunktet å være kommet til å forlate den norske statskirke. Gal. 4 2.

II. Sabotasje mot Samfundspartiet.

Som følge av dette etter Guds ord kristne grunnsyn har vi i Samfundspartiet gjennem en rekke av år forgjeves forsøkt å få kirkens ansvarlige i tale. Vi har på alle måter forsøkt å få kirkens ansvarshavende til å ta standpunkt til disse spørsmål men kirken har konsekvent sabotert.

Vi har forgjeves, både innenfor og utenfor Stortinget, krevet de 10 bud lagt til grunn for norsk sosial mental folkehigiene, men er konsekvent enten fortjet eller bakkasket i såkallte kristelige dagblade.- Men nå, da myndighetene ved sine jurister har provosert både mig og Samfundspartiet og skal ta stilling til hva som er sann kristendom og hva som er hedenskap,

går jeg ut fra at De i alle fall ikke vil sabotere spørsmålene, men med glede vil benytte anledningen til å vitne om sannheten - så langt Deres åndelige lys og kristentro rekker, og uten hensyn til om De deler mitt syn eller om De ved Deres vitneprov går imot mig.

Det har ringe tredje gart over vårt folk og fedreland og hanen har galt mange ganger. Der må taes et klart standpunkt nå før Hambros hoyre får anledning til å gjøre som Hindenburgs likeså gudsforlatte hoyre gjorde da de nakte det hedenske tyske sosialisthedenkap sine hender, og hele folket ble gjort til slaver under sin Cæsar.

For våre barn, for vårt dyre fedreland, for Guds rikes skyld plikter vi å reise oss til åndskamp før det blir for sent.

III. Tiltalens punkt 7.

Tiltalte skrev 2/lo-1942 til minister Gulbrand Lunde i anledning prestestriden bl.a.:

"Her er stillingen faktisk den at presteskapet oppfattes "av publikum som helte og martyrer, som lider og kjemper "for sannhetens sak, mens det i virkeligheten forholder "sig ganske anderledes. Det er da virkelig synd at pu- • "blikum ikke kan bli således orientert at man får opp- "leve presteskaps store bibelforfalskning, utskeiels- "er og villfarelser." -

og videre:

"Skulle det ikke være særlig på sin plass nå, mens den "tyske vernetakten står i landet, at vi norske ga vår im- "puls til den store verdensomlegning?".

Etter foranstående redegjørelse skulle jeg formode at De forstår litt brer til Lunde ganske godt.

Jeg så Hitlers soldater i Norge som Guds bodier. Hver gang Gud lot Filisterne og andre røvere overfalle jødefolket, hadde profetene talt for døve ører.

Alt hva jeg hadde sagt i Stortinget om samfundslivets hellige determinisme så jeg bekreftet da hakekorset valet over Hambros Gudsforlatte Storting. Men presteskapet hyklet og forstillet sig ganske som herrene i Folkets Hus - og i andre partier. Da våre statshedninger fikk se sitt eget ansikt fra Berlin (hvor sosialismen tok til 50 år tidligere enn i Norge) reagerte man front og yndig. - "Fy da, - dette kunne da ikke være frukt-

ene av den fromme "kristelige" statsdyrkelse og statskaptialisme."!

Det er nemlig ikke den enkelte fromme prest eller den enkelte ulykkelige arbeiderforfører som har skylden!

Viljen var god hos dem alle! Men deres totalitære livssyn var formørket. Tidsånden var igjen blitt den gamle "Diabolos" som anklager det "onde" og "egoistiske" private menneske og det private initiativ, samtidig som han gjør all øvrighet til "guddommelig", "god", og "nyttig" og "hesiktsmessig" nødvendig, formålstjenlig osv.

Venstre hadde skapt Gud i sitt billede. Folkets röst var blitt Guds röst, - og folket skrek på makt og penger.- Norges skoler, kirker, presse, vitenskaps, radio og den hele folkeopplæring var senket der ned hvor den töyleslöse og ukontrollerte åndelige og mentale urenslighet regjerer samfundet uten motstand. Som teolog vil De ha vanskelig for å benekte at hva jeg her hevder stemmer ganske overordentlig nøyne med Guds ord. Det er bare så pinlig - ikke sant - å erkjenne at historien om de blindfödte autoriteter gjentar sig. Og dog er det denne pinlige erkjennelse Verdens Frelser krever av oss mennesker, hvis vi da ikke foretrekker både død og krig og undergang fremfor å innse at vi har tatt feil av oss selv og av årsakene til vår samtids ulykker.

Overse nå ikke at når jeg hevder at kirkens menn allikevel ikke har vært sig bevisst at fenomener som Hitler, Quisling, Klassekamp, krig, offentlig løgn og forestillelse og alt annet liknende i förste rekke angår kirkens ansvarlige da skyldes dette selvfølgelig at kirkens menn har glemt den av frelseren anviste kollektivismus og derfor har levd i en salig dröm om at kristendom er et privatliggande, (a la Oxford) og ikke i förste rekke et kollektivt anliggande. Kirken lever ennå i den skjebnesvandre og livsfjerner villfarelse at et ondt samfundstre kan bære gode frukter, og har glemt hele Jesu determinerte lære om stammen og grenene.- Johs. 15.

Venstre spillte i Norge samme rolle som Aron spillte hos jødefolkets historie, og jeg siterte endog 2 Mos. 32,21 for hr.Joh. L.Mowinchel på Stortinget i 1934. "Hva har dette folk gjort dig at du har ført så stor synd over det?".

Som De altså nå ser er det slutt på sabotasjen mot Samfundspratiet. Nå vil myndighetene ha oss rettslig i tale og jeg akter å svare i Jesu navn på tiltale.

Jeg har trukket mig tilbake på en liten fjellgård og påvirket i stillhet de tyskere jeg møtte og hjalp norske så langt jeg fikk anledning. Jeg hadde ikke ønsket å opptre mera offentlig fordi jeg begyndte å tro at atombombene var den eneste utvei. – Men da kom myndighetene og hentet meg. Og nå er jeg så lykkelig å tro at mine motstandere – statshedningene – selv vil sørge for aktualisere det store skille mellom hedenskapets og kristendommens kollektivisme. Intet er mere positivt og livsviktig.

Har jeg rett i dette at Kristkirken i vårt land er sovnet bort fra lampene og overlatt folkeveiledningen til maktjegere og profittjegere og utlevert folket til fangevoktere (organisasjonslederne) slik som mange ganger før i de forskjellige kristkirkers historie?

Har jeg rett i at verden i god tro handler, lever og innretter sig i blinde? Eller styres alle verdens samfund av organiserte djevle som bevisst vil det onde, slik som våre dages falske livsbilledede tilsier?

Hva sier Guds ord og verdens mentale Frelser Jesus Kristus om dette livsviktige og dagsaktuelle spørsmål? Herpå må der nå gis et svar.

Det kan naturligvis diskuteres – især nå etterpå – om det var noen nytte i å skrive slik til Gulbrand Lunde som jeg gjorde, da han selv var en typisk statshedning? Især for alle sovende og selvgode fariseere må mitt brev til Lunde skurre stygt i ørene.

Men tro om der ikke har vært større glede i himlen over dette brev enn over de takkegudstjenester som ble holdt i storbyene, da mangfoldige millioner mennesker var falt som offer for vår samtidss statsmølker, og da resten av verden skrek av sult og sorg, dödsfrykt og jammer? Takket man virkelig Gud den allmektige fordi alle verdens statsmenn skulle få et nytt pusterom til å forberede nye blodbad – istedenfor å gå i sig selv og erkjenne sine livsfjerne hedenske drømmerier?

Kanskje vår geistlighet endog gikk med dødsdommen over sine egne forførte landsmenn i lommen da man takket Gud for "fred"?

Kanskje hadde mange også Isfronten i sine hjerter uten engang å være sig bevisst at Isfronten hører helvete til, og at det er Gudsbespottelse å forene isfronten med julens evangelium?

Utvilsomt var Hitlers tropper Guds bödler. Men skjer der nå ingen positiv omvendelse vil der sikkert komme flere bödler?
Matt. 3,10.

Som militærmakt vil Norge ikke kunne bestå, og slett ikke hvis avguderiet skal fortsette. Matt. 24,15.

Quisling og hans ulykkelige hird var bare ofre for en formørket tidsepoke, og kommunistene og jössingene hører til samme kategori.

Quisling var utgått fra bondepartiets bondefasisme som Erling Björnson, Hundseid og andre nå er sonofre for, mens de menn som importerte fasismen tollfritt fra Italia, og åpenlyst bröt forfatningen av 1814 og drev terror mot frie norske bønder - går fri.! Endog "Høyesterett" sviget forfatningen og gjorde bøndene til fanger under bifall av "kristelig folkeparti".- Jfr. mine interpellasjoner herom i Stortinget første gang 9.april 1934, seksårsdagen før bödlene kom og hykieriet skrek mot himlen.

Å dömmе Quislings tilhengere til strenge straffer var derfor i realiteten å dömmе sig selv. Johs. 12,47-48.- Det eneste opposisjonsparti i Norge mot Quisling og bondefasismen för 1940 var samfundspartiet. Vi dömmer ingen. Alle centralistene og statshedningene dömmer sig selv.-

IV. Spørsmålet idag

blir altså i hovedsaken dette om kirken som institusjon fremdeles vil fraskrive sig alt ansvar for det kollektive (sosiale og økonomiske) liv, eller om der finnes ansvarlige kristne innenfor kirke-etaten som helt eller delvis gir oss medhold i hva vi lærer angående statskirvens utglidninger. Åpenbaringens lære om Kristkirkens trolöshet (särlig 17 og 18 kap.) mener jeg at man ikke mere kan overse eller ta feil av, og jeg henviser i så måte til min fars, stiftsprovst I.H.H.Brochmanns forklaringer til Johs. Åbenbaring som i nittiårene utkom på Lutherstiftelsens bokforlag i Christiania.

Jeg tillater mig nedenfor å utforme nogen spørsmål som jeg skulle ønske at De ville besvare som sakkyndig og som Kristusbekjennende lærer i den norske statskirke. Hvis De ikke ønsker å besvare samtlige 23 spørsmål eller ønsker nogen av de oppsatte spørsmål helt eller delvis omredigert, ber jeg Dem selv foreta alle nødvendige rettelser. Jeg ønsker ikke at De skal avlegge nogen ed i retten og jeg ber Dem utelukkende ta saklig hensyn og vitne om sannheten uten hensyn til mig eller andre.

- 1.) Kan man uten å synde mot det 1ste bud godkjenne organisasjonens tro på "statsmakt", "pengemakt", "organisasjonsmakt" og "viljesmakt"?

Spørsmålet kan forenkles til:

Finnes der noen annen maktlære som kristne mennesker kan bekjenne sig til enn troen på åndsmakten som Gud den allmektige og selvvirksomhet skapende i alle menneskesamfund?

- 2.) Kan man uten å synde mot det 2det bud hevde at den tyske statskirke var en kristen statskirke og at det følgelig var sann kristendom – altså ikke hedenskap under kristen etikett – som skapte den statscentralisme og statskapitalisme som brakte Tyskland til sammenbrudd i 1914/18 og 1933/45?
- 3.) Er det i overensstemmelse med Guds ord og det hellige evangelium når vi lærer at dyrkelsen av "pengemakt" og "statsmakt" i det 20. årh. er og må være en frivillig eller ufrivillig avgudsdyrkelse og billeddyrkelse?
- 4.) Har vi Guds ord avgjort på vår side når vi hevder at all den folketvang, nød, sult, urettferdighet, rasjonering, krig og klassekamp osv. som vi i vår tid opplever, som det skulle være og må bli alle sanne kristne folkesamfunds plikt å advare og beskytte alle mennesker imot?
- 5.) Kan det i lengden la sig gjøre å tjene to herrer, Gud og mammon, og således forsøke å forsoner hedenskapets kollektivism med den av Verdens Frelser Jesus Kristus anviste, demonstrerte og tilrettelagte kollektivism?
- 6.) A. Kan en kristen statskirke rolig se på at offentlig uetterrettelighet og systematisk bakvaskelse og mis- tenkeliggjørelse av sin neste, fortelse av sannheten av "opportune" grunner – og likn. settes i system i presse og radio? Eller tror noen at Norge kan "gjenreises", og folkemoral og arbeidsglede, samfundsorden og rettsvesen kan tilveiebringes sålenge der offentlig syndes systematisk imot alle livets elementære lover om åndelig og mental renslighet?
 B. Er avindsyken en drepende folkepest som er farlige- re for samfundets velferd og trivsel enn både kreft og tuberkolose er for individene? Eller hvorledes kan kirken i tilfelle forholde sig passiv til urensligheten i folkeorienteringen?
- 7.) Er de lo bud en religion som ikke angår samfunnslivet her på jorden og som det blir en "privatsak" om man vil overholde, eller inneholder de lo bud den elementære, grunnleggende og realistiske livslov for mental og sosial renslighet uten hvilket ethvert levende folkesamfund fører sig selv til opplösning og undergang?
- 8.) Kan en Kristkirke forholde sig passiv og indifferent til offentlig demagogi og til offentlig hykleri og politisk komediespill?
 I.Sam.8,3 som eks.
- 9.) Kan verdensfred oppnås derved at all verden innskrives i manntall under en eller annen verdenskeiser eller verdenshitler. Eller plikter enhver sann Kristkirke å ta åpent standpunkt imot

- alt tolkevarri, og imot alle utopister og "Babels tårn"-byggere?
- lo) Plikter ikke enhver kristkirkes ansvarlige lærerkreft-er å advare imot alle töylesløse folkefantasterier og unkontrollerte folkeaffekter?
  - ll) Plikter ikke alle sanne Kristusbekjennere å orientere verden i den virkelighet at fredsriket nødvendigvis må begynne i det små og virkelig gjøres i de små nasjoner først, for at de som "surdeig" kan forplante sig utover hele verden og overbevise ved sitt gode eksempel for hele verden kan oppfatte og praktisere Verdensfreden? Kan den sanne kristne akseptere statshedenskapets og jødedommens utopier, og forkaste Jesu lære om sennekornets tro, så folket ikke lenger ser forskjellen mellom Kristi sanne livsorientering og hedenskapets religiøse drømmetilstand?
  - 12) Finnes der i Guds ord og i det hellige evangelium noen som helst støtte for den lære og sosiale praksis at vi som sanne kristne kan la oss organisere til treldom? Kan vi eksempelvis som sanne kristne delegere vår personlige frihet, vårt personlige ansvar og våre personlige plikter til organisasjonsledere ("fangevoktere") som for oppdiktet vinnings skyld ombytter den personlige åndsmakt med den upersonlige og uansvarlige?
Es. 49,24.
  - 13) Er det sann kristendom at folkets personlige behov uavlatelig innskrenkes til fordel for det upersonlige umettelige behov - eller er det noe i veien med den utdannele statens makthavere gir sitt presteskap, når også presteskapet stort sett går inn for det upersonlige åndstyrani, som gjør alle åndens barn til viljeløse får i en offentlig fedrift? Kan leietjenerens ånd forenes med den gode hyrdes ånd? Johs. 10,10-13.
  - 14) Er det riktig å bedømme en kirke ut fra dens fromme ytre, eller er det riktig å se på de frukter- livsforhold og samlivsformer ("manifestasjoner") som de forskjellige Kristkirker til enhver tid skaper? - Er Jesu samfundslære i Matt. 7,15-20 ikke til å stole på?
  - 15) Er det forenlig med Guds ord og med den Luthersk-Evangeliske religion å behandle enhver "motstander" eller "fiende" som måtte angripe oss privat eller offentlig etter Jesu lære i Matt. 5,38-48, eller er det vranglære og straffbart etter norsk lov å mene og å tro at Jesu mentale krigsforsel imot enhver krigsmakt av kjød og blod kan og skal praktiseres her på jorden? Kan man med andre ord, som sann kristen nære noensomhelst berettiget håp om verdensfred før man reiser det åndelige forsvar med troens skjold og åndens sverd og gjør alvår av å ta de riktige mentale midler i bruk?
  - 16) Kan "kristne" som søker ære, heder, prestisje og makt ha den rette tro på lysets og sannhetens uovervinnelige makt? Johs. 5,44.
Kan statskirkenes maktlære forenes med Jesu Kristi uovervinnelige resurser? Johs. 16,7-13.
  - 17) Mener De som sakkyndig og som Kristustroende at verden idag styres av onde djevler som vil det onde - i Berlin - Moskva - Oslo - London - New York osv. - eller

mener De at det er sannhetens lys som mangler våre dageres ulykkelige folkeveiledere?

- 18) Er det mangel på evne og lys i statskirken – eller er det mangel på god vilje, når kirken uavlatelig bønnfaller sin Guddom om fred og frigjørelse men høster krig og treldom, sult og mord?
- 19) Såfremt De i det vesentlige deler syn med det som vi hevder, vil De da anse det for noe særlig nytt i Krist-kirkens historie ifal kirken har skeiet ut idet dens veiledere og ansvarshavende nå som alltid må regne med sin menneskelige begrehsning og utilstrekkelighet? Eller mener De i motsetning til oss, at kirken er ufeilbar og at det er et subjektivt viljesanliggende å være en sann kristen?
- 20) Anser De Olav den Hellige som et kristendomsideal for det norske folk fordi han knuste folkets hedenske gudebilleder?
- 21) Er det isåfall forenlig med dette ideal og med samme demokratiske prinsipper når partipolitikerne pålegger vår nævrende konge taushetsplikt og censur, idet man a priori forlanger av sin konge at han skal tie og samtykke til våre dages avgudsdyrkelse? Bør ikke landets konge som enhver norsk borger ha apsolutt og uinnskrenket talefrihet ifølge grunnlovens § 4?
- 22) Har vi ifølge rikets grunnlov § 2 og 4 rett til å forlange den evangelisk Lutherske religion praktisert og etterlevet av våre myndigheter her i landet, eller skal kristendommen og demokratiet bare stå som falske etiketter og kamuflasje for modernisert hedenskap?
- 23) Mener De at Norges folk nå befinner sig langt ute på det samme farlige skråplan som førte det store dyktige tyske folk ned i ulykken og elendigheten – og isåfall – hva vil De som kristen foreta Dem for om mulig å forhindre det norske folk fra å dele tyskernes skjebne?

Jeg ber Dem i Jesu Kristi navn nöye overveie hva jeg her har forsøkt å utforme for å bringe lys over vår formørkede verden. Jeg ber Dem erindre at hele verden lider og utallige er de som venter på at det skal dages! Oppsett derfor ikke med Deres vitneprov. Der er ingen annen frelse for verden enn nytt lys ved verdens mentale frelser Jesus Kristus.

P.S.

Tilslutt skal jeg bare tilføye at Samfundspartiets nye livs- og menneskebillede selvsagt omfatter meget mere enn det som her kan tas med. Når den tid med Guds hjelp vender tilbake da selv de akademisk mettede får behov for nytt lys og hungrer etter åndelig føde, så skal det vise sig at vi sitter inne med adskillig verdifullt materiale særlig hva angår de kollektive livsspørsmål. Istedentfor den ulystfølelse ovenfor kollektivismen som statshedningene skaper, følger der fred og i menneskene et stort velbe-

hag - ved å sette sig inn i den av verdens Frelses anviste riktige kollektivism.-

Men den "besatte" del av verden føler ingen trang til lys og oppklaring, hvorfor vi ved denne rettssak har måttet begrense oss til det minst mulige.- Ved hjelp av dybdepsykologiens nye lys over den menneskelige naturs egenart mener vi å ha funnet nøklene både til "avgrunnen" i fortidens historie og til den gjenfödelse og nye reformasjon som vi tydelig kan se nærmere sig.- Men da typografene i Norge mener at alt er nazisme som går deres fangevoktere imot, er våre manuskript-er allerede i utlandet hvor vi håper at de med tiden vil bli trykt når nattens tid er forbi. - I Norge blir alt åndsliv forbudt som ikke stemmer med de besattes paroler.- Hele vår nye livs - og samfundsorientering hviler fra først til sist på Guds ord. Johs. 5,43.

B. Dybwad Brochmann

Kvitheim i Voss. April 1947.

INSTITUTT FOR NORSK
OKKUPASJONSHISTORIE